

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Učiteljsko društvo za slovenski Štajer.

Iz Ljutomera 20. maja. [Izv. dop.]

„Uže zopet novo društvo“, čujem mrmrati malosrčnega domoljuba. Res je, da imamo Slovenci uže prav mnogo društev, toliko, da naše male materijalne moči komaj zadostujejo, da vse vzdržujemo. Zarad tega ima občinstvo vsikdar le opravičeno željo, ako se hoče o koristi in potrebi vsakega novega društva prepričati. Najnovejše društvo slovensko je: „Učiteljsko društvo za slovenski Štajer“, potrjeno dne 26. aprila od c. kr. namestništva v Gradci. Novo društvo ima začasno (do 1. občnega zбора) svoj sedež v Ljutomeru. Prvi občni zbor pa, ki se najbrže v letošnjih jesenskih šolskih počitnicah skliče kam v središče slovenskega Štajerja (v Celje, Maribor ali Ptuj) ima društvu odločiti stalni sedež (vsaj za bodoče društveno leto). Čemu pa vendar novo učiteljsko društvo? Ali mar nij na Štajerskem mnogo okrajnih učiteljskih društev? Mar nij v Gradcu za vse Štajersko „Lehrerbund“, ali pa ne zadostuje v Ljubljani „Slovensko učiteljsko društvo“, obsegajoče vse slovenske učitelje?

Slovenski Štajer je v narodnem obziru skupna celota, ki reprezentuje skoro velikost kranjske dežele in presega celo koroško deželo. Slovenski Štajer ima čez 400.000 stanovalcev slovenske narodnosti. Narodnih šol ima slovenski Štajer 200 in narodnih učiteljev 300.

Za tako število šol in učiteljev, ki so za omiko slovenskega naroda na Štajerskem največje važnosti, je gotovo treba tudi večjega društva, v katerem se vse te moči združujejo, in katero je v vseh važnejših vprašanjih vodilo za poedine.

Prilično število (10) okrajnih učiteljskih društev je sicer za poedine okraje jako koristno štajerskemu slovenskemu učiteljstvu, zlasti v zadevi daljšega strokovnega izobraževanja, vendar ne more nobeno poedino doseči tega, kar je baš namen novemu društvu. Štajerski „Lehrerbund“ v Gradci je sploh koristna naprava graških učiteljev, vendar oni ne poznajo naših razmer, ne vedo za naše potrebe, še manj za sredstva, s katerimi bi bilo pomagano slovenskemu šolstvu na spodnjem Štajerji. — „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani je skoro preoddaljeno, da bi njegovo delovanje na slovenskem Štajerji imelo toliko uspeha, kakor je želiti. Razen tega nijso kranjski učitelji o štajerskih šolskih razmerah dovolj informirani, da bi njih delovanje na slovenske šole pri nas zadosta uplivalo. Pa vse to bi bili le ničevi izgovori, ako bi „Slovensko učiteljsko društvo“ še aktivno bilo, ako bi imelo glasilo, šolski list, ki bi ugajal naprednim naredbam pri našem šolstvu in naprednim mislim tukajšnjega učiteljstva.

Da je tega novega društva na slovenskem Štajerju treba bilo, pokazali so nam lansko leto nemški učitelji sami. Osnovali so namreč takrat učitelji mariborske okolice svoje društvo. Nemški učitelji pa so to tako razumeli, kakor bi se bilo osnovalo učiteljsko

društvo za ves slovenski Štajer, in bili so zarad tega jako srditi na slovensko-štajerske učitelje. S pobijanjem društva katerega še nij bilo, kazali so nam, da ono za nas ne bi bilo brez pomena. Sicer pa imajo tudi učitelji na severu naše dežele svoje društvo za „zgornji Štajer“, zakaj bi se pa torej tudi mi slovenski učitelji ne združili v celoto?

V sedanji borbi na polji šolstva, za katero se politiki toliko pulijo, je brez dvombe za učiteljstvo važen dober šolski organ. Prekoristen in prepotraben je. Da se pa tudi slovenski šolski časopis mora poprijeti naprednih načel, to je uže samo ob sebi razumno, ker je uže šola dosedanja napredek nasproti prejšnjemu sistemu.

Časnik izdavat, zlasti slovenski časnik pa je za poedinega vsakako negotovo podvzetje. Povsod se v enaki namen moči združujejo. In tudi „Učiteljsko društvo za slovenski Štajer“ ima v prvi vrsti to nalogo, da izdaja šolski list, ki naj bi ugajal večini slovenskih učiteljev po Slovenskem, zlasti pa na Štajerskem. Ker bode nadalje to društvo edino na slovenskem Štajerju, ki se bode po vsej tej pokrajini razprostiralo, ker bode odločno narodno, zavoljo tega zasluži gotovo podpore od vseh slovenskih domoljubov. Saj druga društva (čitalnice, politična društva) so po večjem utihnili, in učiteljske in šolske zadeve pa vendar veliko več zanimajo šolnika in nešolnika. Zavoljo tega tudi mi želimo, da bi se našemu društvu pridružili ne le samo učitelji slovenskega Štajerja, marveč da bi to novo podvzetje podpirali učitelji in

Listek.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

IV.

(Dalje.)

Neki dan, ko jašem svojega Kozaka od Sante-Anne proti mestu premišljujem don Lucijevo lehkovernost. A naenkrat me privede na drugo misel zadrega, v kateri smo bili moji prijatelji in jaz. Trebalo je srčno popustiti naša poskustva, naša neplodna prizadevanja. Ta misel se mi je zdela izvrstna. Niti župnik, niti licencijata, niti jaz, nihče nij bil vešč glede ljubezni, bili smo sami bolj slepi, nego sovražnika, katera smo imeli premagati. Silverija je živela osamljena, in v takem položju se vsaka mlada ženska oklene prvega možkega, ki se za-njo zanima, in Diégo je bil toliko premeten, da se je zanimal, da je porabil ugodni trenutek. Silveriji nij manjkalo čestilcev, trebalo jo je samo videti iti iz cerkve, pa se

je bilo lahko prepričati. V tej družbi je trebalo torej iskati odvodnika.

Ves poln novih mislij, trenem Kozaka z bičem ter pridem kmalu v svoje stanovanje, ves vesel. V mislih sem pregledal mlade može iz mesta, in vkljubo demoralizaciji, ki je tako žalila župnika in licencijata, našel sem ipak tri, ki bi znali biti odlični so-progi.

Ravno sem opazoval bliščeče kreljuti hrošča, ki je mi je bil na potu pribrenčal v roke, ko vstopi k meni don Lucio. On mi odpre nov obzor.

— A! kaj ti prideš, rečem inženerju, katerega uže od znanega dogodjaja nijsem videl. Tedaj nijsva skregana, ka-li?

On mi srčno stisne roko.

— Kaj si bil na lovu na tapirja? ga vprašam, hoteč ga malo podražiti.

— Ne, doktor, jaz izdeljujem zdaj plan za domeno Tuspango, kateri sem bil zane-maril. Warren in donna Silverija me priganjata, naj ga brzo dovršim. Tudi plan za Tequilo hočeta.

— Ali me kaj potrebuješ?

— Da, za nekatere geologiške podrobnosti.

Ko Lucio govori, ga jaz raztresen poslušam, kajti misli so mi bile drugje. Po rodu, ako ne po premoženju, je bil don Lucio enak Silveriji. Toda v Mehiki, kjer je civilizacija v nekaterih točkah primitivna, patrijarhalna, pri zedinjenjih igra denar le sekundarno ulogo.

Lucio, morebiti ne tako lep dečak kakor Diégo, bil je ipak prav prijazen kavalir. Ko bi Warren dovolil, ali bi se ne postavilo lahko ta dva mladeniča drugega proti drugemu. Ves zamišljen v to, sem si mel roke, a mladi inžener me je osupnen gledal.

— Govori, govori, mu rečem, jaz sem bolj s teboj nego ti misliš. A propos, kako pa da se ne ženiš?

— Če se hoče ženiti, treba ženske, reče don Lucio a postane tja do ušes rudeč ko škrlat.

— Se ve; toda ali manjka žensk v mestu?

— Gotovo ve; a prej treba ljubiti in, pred vsem, ljubljen biti.

— Kaj nikogar ne ljubiš?

šolski prijatelji po vsem Slovenskem. Saj vsi slovenski domoljubi hrepenimo le po večji omiki svoji in svojih sorojakov; z večjo omiko bomo pa dospeli tudi do večjega materijelnega blagostanja in do večjega napredka. Temelj vsej omiki je pa narodno šolstvo, to pospeševati naj bi bila tudi slovenskega domoljuba prva dolžnost!

Dalmatinsko vprašanje.

Iz Zagreba 21. maja. [Izv. dop.]

Dalmatinski rajhsratski zastopniki vrnilo so se letos skoro vsi skozi Zagreb v Dalmacijo. Videli smo pri nas Pavlinoviča, Montija, Klaića in druge. Nekoliko časa sem začeli so se Dalmatinci precej živo za naše zadeve zanimati. V „Obzoru“ naba-jajo se od kakšnega pol leta sem redno dopisi iz Dalmacije, med tem ko so v prejšnjih časih dopisi iz Dalmacije v naših časopisih prav redke prikazni bili. V „Obzor“ dopisivate obe dve dalmatinski narodni stranki, stranka „Narodnega lista“, in stranka „Zemljaka“. Neki anonimus „od Krke“ obsojuje pa v svojih dopisih celo obe dalmatinski stranki. „Obzor“ sprejema in priobčiva z isto blagovoljnostjo polemike i liberalne i klerikalne dalmatinske stranke, ter s tem kaže, da je nasproti dalmatinskemu strankarstvu čisto neutralen. Naša narodna stranka ne simpatizuje niti z liberalno niti s klerikalno dalmatinsko stranko, nego z ono (in to ste obe dve), katera je za združenje Dalmacije s hrvatsko-slavonsko kraljevino. V tem pogledu ste nam obedve dalmatinski stranki enako mili in dragi. Prva točka našega narodnega programa je vteloavljenje poprejšnje vojniške krajine v mater-zemljo. Ta točka bode gotovo še tečajem tega leta iz našega narodnega programa izginila, kajti vteloavljenje izvelo se bo v kratkem. Druga točka našega narodnega programa je združenje Dalmacije z našo kraljevino, in na to bo v prihodnje cela naša pozornost in dedavnost obrnena. Če je res, da denašnja politična situacija ta in onkraj Litave naglo goni na splošno državno krizo in celo na premeno državnega sistema, na kar več pri-

kazni, zlasti razpadanje ustavoverne in Deakove stranke, in nemogočnost ojačanja opozicije v rajhsratu in v ogerskem državnem zboru kaže, če je to res, moglo bi se združenje Dalmacije z našo kraljevino preje posrečiti, nego si mislimo. Magjari — dokler je njihov upliv na Dunaji še vsegamogočen bil — bili bi mogli Dalmacijo reklamovati, tega tačas pa za voljo tega niso storili, ker niso hoteli s tem svojih zaveznikov avstrijskih Nemcev žaliti. Denes je njihov političen upliv pod točko zmrzline padel, in zato se tudi glede dalmatinskega vprašanja od njih izdatne pomoči ne nadejamo, javaljne je tudi trebali ne bodemo. Živeloo dalmatinsko vprašanje!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 22. maja.

V avstrijski delegaciji je vzbudilo vprašanje dajanj različnih potrebščin za vojsko povod k daljši ostri a neplodni debati, katere so se udeležili Giskra, Herbst, minister Kuhn.

Cesar je potrdil tudi konfesionalno postavo o priznavanju religijskih zadrug.

V Galiciji je kmetsko prebivalstvo na več krajih branilo se, voliti v okrajna z a s t o p s t v a. Kakor je videti, nemški ustavoverni časniki take vesti prav radi konstatirajo ker gre proti Slovanom Poljakom. Ko bi se drugod na pr. po Štajerskem odpravljali okrajni zastopi?

Iz Pešte se javlja da je vspeh potovanja srbskega kneza Milana Carigrad zadovolilen, da si se vprašanje o Zvorniku nij še rešilo.

Ogerskega državnega zbora odsek za cerkveno-politične postavbe je sklenil ministra prava pozvati, naj precej predloži osnovo za novo postavo o civilnem zakonu, ter je ministerstvu naznanil načela, katerih se ima držati pri izdelavanju te postavbe.

Vnanje države.

Kakor smo včeraj poročali, je ruski grof Šuvalov v imenu carja polskim emigrantom zagotovil, da smejo, razen morilci izmed njih, povrniti se v domovino. Ker je bilo pri različnih insurekcijah veliko Rusov pobitih, se vidi, da je ono zagotavljenje jako elastično. V jamo, kjer spi medved, nij varno hoditi. Poljsko emigrantovsko društvo „narodna zveza“ je na angleški narod izdalo

manifest, ki ima namen, vzbuditi vse antipatije proti visokemu gostu. V manifestu je imenovan car „največji sovrag Angleške, ki hoče Angleže iz vzhodne Indije izrinuti.“ Ipak se je pri vseh slovesnosti carju na čast igrala himna: „Bože carja brani silnij državnij!“

Na Francoskem javno mišljenje pozna samo eden pot iz kaosa, in to je razpuščenje sedanje narodne zbornice, katero cela Francoska terja. „Times“ imajo tedaj prav, ako pišejo: „Jasno je, da je menjenje dežele v opoziciji z menjenjem narodne zbornice, in to je uzrok nereda, kateremu se mora z novimi volitvami, s totalnimi ali parcijelnimi, odpomoči. Toda gledé na to nij imperativne potrebe za prenovljenje komore, dokler se ona omejuje na to, da funkcije vlade samo nadčuva. Razloček med Goullardom in Brogliejem pak je samo nominalen. Nova vlada bi se mogla samo obdržati, ko bi služila v to, da bi odložila na dolgo časa konstitucionalne plane, s katerimi se je duc de Broglie nezmerno kompromitiral.“

Telegram iz Pariza od 21. t. m. poroča, da je Mac-Mahon v sredo razgovarjal se z razpresidentom Thiersom o političnem položju. Thiers je svetoval, naj se sestavljenje novega kabineta Décazesu izroči. Décazes je začel takoj delovati, ter je obljubil takoj sestaviti kabinet, v katerem pa on ne prevzame njenega portefeuillea. Audiffret-Pasquier pak je v imenu desnega centra marsalu povedal, da bode njegova stranka proti vsakemu ministerstvu, ki bi imelo v sebi bonapartistične elemente.

Pruski deželni zbor je svoje delovanje do malega končal, in se denes najbrže zapre. Postava o upravi izpraznjenih katoliških škofijstev ima te dni dobiti kraljevo sankcijo, ter se potem takoj izvrši v diecezi poznauski. Letošnje seje državnega zbora in pa pruskega deželnega zbora so dale vladi obilen arsenal orožja proti rogobornemu ultramontanizmu, in to orožje bode menda prav obilo rabila proti vednemu svojemu sovražniku. — P a d r b o r n s k i škof Martin je kot „slovo“ izdal pastirski list, preden gre sest. Očetom in materam priporoča v tem jako dolgem pismu, naj se trdno drže Petrovega stola, in naj svojih otrok rajši v šolo ne pošiljajo, nego bi jih protestantovskim „najemuikom“ in „roparjem“ v poduk izročevali. Vsaka tretja vrsta jamra o stiskah cerkve, a ob enem ta dostojanstvenik besno vpije na boj proti državi in njenim institucijam. Tedaj sami bi radi stali komu na tilniku, ti božji namestniki, a tega bi se jim niti braniti ne smelo! Da vlada k takemu pismu ne bode molčala, in

— Da, doktor, ljubim.

— Vrag te vzemi! vskliknem jaz ter vstanem. Koga pa ljubiš?

— Boste uže zvedeli, ako mi posodite oni tapirjevi parkelj . . .

— Ki bi te ljubljenega storil; jaz poznam tvojo slabo stran.

— Ona, ki jo jaz ljubim . . .

— Ohrani tajnost za-se, rečem z nekakim humorjem, jaz je nočem vedeti . . . Govoriva o geologiji. — — —

Ko se, kakor po navadi, snidemo, začnem govoriti jaz, rekoč, da se „klin zbije s klinom.“ Silveriji res nij manjkalo čestilcev. Na moje zahtevanje mi Warren našteje poglavitne. Začnemo jih vse na drobno praskušati. Nijen se nam nij zdel vreden devojke, katero smo mu hoteli dati. Ime Lucija, katerega sem jaz imenoval, je dobil glasove vseh. Warren, to čuvši, povesi glavo.

— Kakih devet mesecev je, reče Texien, kar je Lucio snubil Silverijo.

— On snubil, vskliknem jaz; kje si jo vzela do smelost?

— Njegova nerodnost je bila malo uzrok,

da sem mu jo odrekel. Jaz imam rad, da je mož mož, doktor, vi to veste, in Silverija, ki je energična in odločna, bi se, tega sem si v svesti, težko oprijela moža, ki nema stalnega značaja.

— Tedaj ste odgnali ubogega dečaka?

— Precej osorno, zagotavljam vam; mislil sem celo, da mu moram povedati, da pri najmanjšem vzdihljeji, pri najneznatnejšem otožnem pogledu dobi odpust iz službe. Morebiti nijsem storil prav. Toda Lucio je imel to nesrečo, da mi je dal prvi razumeti, da se mi moja varovanka kmalu izmuzne, in očetje so sebični.

Jaz stisnem Warrenu roko. Zdel se mi je jako zmešan. Sodil je menda Lucia boljše, kar ga je natančneje poznal. Župnikov ljubljenec je bil Juan Tomes; tega svojega kandidata je vsiljeval Warren. A končno sklenemo, da drugi dan definitivno odločimo.

Proti desetém zvečer potrkam na Lucijeve vrata. Najdem ga nagnenega čez njegove plane.

— Lepe reči vem o tebi, mu dejem; dejva malo pogledati, da-li sva sama?

— Da, doktor; vi me strašite, kaj pa je?

— Ti si pošten človek Lucio, ali mi prisežeš, da pozabiš kar ti bodem zdaj govoril, ako ti ne bode po godi?

— Prisegam vam.

— Ko bi se ti ponudila priložnost, vzeti Silverijo Martinez za ženo, ali bi ti sprejel to ponudbo?

Lucio se strese, ali bolje, pade meni v naročje.

— Ta je, katero ljubim, doktor, reče mi solzen. Eno leto je, kar sem jo snubil pri njenem varovalci . . .

— To mi je znano, ubogi dečak, toda, ali jo zdaj še ljubiš?

Eno uro sem moral poslušati hvalo Silverije. Mladenič je bil uže pred letom dnij iznašel, da je lepa, čarovna, živahna, umna, dobrostna, da nij bilo na svetu še nikdar take ženske, da posebno glavo zna na takov čuden način povešati, da mora človeku zmešati pamet. Tu pa tam je prenehal, da mi je stisnil roko, da bi mi prisegel, da je pripravljen umreti za-me, za Warrenu, za njo.

Hotel me je spremiti domov. Govoril

da ne more in ne sme molčati, umeje se samo ob sebi.

Domače stvari.

— (O novem c. kr. dež. načelniku) moramo denes zabilježiti zopet drugo govoro. Pravijo namreč, da Ceschi-mu, ko je tu bil, nij dopalo ter da ne bo on, nego prav zares Metternich postal načelnik. G. Roth, ki se je tudi bil šel na Dunaj poganjat za to mesto, pa bode baje odškodovan z naslovem dvornega svetovalca.

— (G. dr. Celestin), Slovencem iz več različnih, nekaterih tudi v „Slovenskem Narodu“ priobčenih spisov znani slovenski pisatelj, zadnja tri leta bivši profesor v Rusiji, v Vladimiru in Harkovu, je na svojo rusko službo resigniral, in namerava v naši širji domovini profesorsko mesto zavzeti. Zdaj spisuje obširno delo o Rusiji, ki bode, kot za večje kroge namenjeno, izšlo tudi v nemškem jeziku.

— (Uradniki, ki so iz Ljubljane prestavljeni) zarad tega ker so Slovenci, so sledeči od pošte: g. Arce v Oderburg, g. Jevnikar v Opavo, g. Lapajne v dunajsko Novomesto, g. Koder v Franzensfeste, g. Garbajz v Črnovice; od telegrafstva pak: g. Zor v Črnovice in g. Haderlap v Landeck na Tirolsko.

— (Ljubljanski magistrat) je te dni hišnim posestnikom ukazal novo popisovanja ljubljanskih stanovalcev.

— (V postojnsko jamo) namerava od tu iti letošnji binkoštni pondeljek večje število obiskovalcev, ako bode vreme ugodno.

— (Menažerija), ki se kaže v Ljubljani pri koliseji, bila je dozdej precej dobro obiskana in so izkazovane zveri in živali iz drugih delov sveta pogledanja zares vredne.

— (V Gornjem gradu) na slovenskem Štajerskem — kakor se nam piše — bodo zopet dijaki in tamošnji diletanje predstavljali na binkoštni pondeljek burko „Lumpaci Vagabund“ v slovenski prestavi. Ta igra je jako zanimiva ter bo uzročila, dobro igrana, veliko zadovoljstva. — Pristrčno se vabijo vsi č. prijatelji narodne zabave k tej večernej kratkočasnici. Začetek je ob 8 uri.

sem mu o Diegu, češ, da se treba biti s tem tekmečem. Mesto da bi odgovoril, začne Lucio slaviti mene, potlej Warrena, in od tod pride naravnost na Silverijo. Ves oglušen uže od njegovega govorenja ga zapustim. Jaz nijsem vedel, da je tako zgovoren.

Drugi dan stavi Lucio svoje vprašanje, katero se mu pritrđi. Warren spravi zaljubljenega mladeniča delikatno v situacijo. Ko bi jaz ne bil uporabil svoje avtoritete, bi se bil Lucio šel takoj davit s svojim tekmečem. A moral mi je v tej točki slovesno obljubiti, da potrpi, kar je jako težko storil.

Razdelimo si uloge. Warren, poprej sovražen proti Luciju, imel je tudi dalje mrzlo ravnati z njim ter si dati videz nevtralnosti. Župnik in licencijata sta imela hvaliti inženerja. Po nekaterih dneh takega ravnanja bi imel jaz sondirati duha lepe devojke, ki nas je spravila na takov pot. Licencijata je računil na svojo zgovornost, župnik na božjo previdnost, jaz pa na dobri obraz svojega pokrovnika. Vse to je bil prav zračen grad, a trebalo je ljubezen biti z njenim lastnim orožjem. Imeli smo veliko upanje, in upanje

— (Povabilo.) Učiteljsko društvo za okraje: Kozje, Sevnica in Brežice bode imelo binkoštni pondeljek 25. t. m. ob 4. uri popoldne pevsko vajo na Vidmu. Pele se bodo izmed drugih navadnih sledeče pesmi: Mili kraj, Mojemu rodu, Slovan, Strunam. — K tej vaji uljudno vabi vse č. ude omenjenega društva Blaže Tramšek, pevovodja.

— (Akademično društvo „Slovenija“) na Dunaji napravi — kakor se nam od tam piše — binkoštni pondeljek izlet čez Kahlenberg v Klosterneuburg. Zbirališče je pri skotskih vratih. Odhod bode ob 6. uri zjutraj. Vreme se je zjasnilo in po dolgem deževju zopet solnce sije.

— (Nevihta.) Iz Krškega se nam piše: Nij dovolj da nam je slana uže mnogo upa uničila in nam je le prav slabe letine pričakovati, celo toča skuša našo uže tako revno okolico v še hujši revščino deti. Ravno ko to pišem, pojenja toča ki je celih 8 minut divje sipala in nevihta strašno razsaja. — Pač slaba znamenja za pridnega kmetovalca, ki si v potu obraza komaj svoj kruh pridela. Gotovo je temu i liberalizem kriv, ka-li?

— (Županom v izgled) postavlja eden naših dolenjskih g. dopisnikov gosp. Antona Planinca, župana v Boštanji, kateri vedno vse slovenski uraduje. (Žalibog, da se dan denes to ne „razume še samo ob sebi“, kakor bi se moralo.)

— (Roparski napad. V pondeljek 18. t. m. so — poroča „Gosp.“ — pri sv. Petru v Medvedovem selu nekoliko premožno pošteno samico Ano Žurman skoro do golih sten oropali. Pridrlo je roparjev da je v hiši in okolo stanu vse mrgolelo. Ana in dekla pravite, da je hudodelnikov bilo kacih 12 če ne še več. Veliko so ugrabili ter uboge ženske hudo obtokli, ter nepoznani srečno odšli.

— (Utekel je) v Gorici nekakov Slamič, ki je bil na 4 leta teške ječe obsojen. Ker se je namreč v jetnišnici delal bolnega, poslali so ga v bolnišnico. V ponedeljek zjutraj vstal je okoli 2. uri in zmuzal se je skoz prav ozko oknice na dvorišče in čez 1/2 seženj visok zid na cesto. Dobili ga še nijso.

dela človeka srečnega; upanje je sreča ubožcev.

V.

Osem dnij pozneje grem proti Silverijinu domu; objavljenja župnika in licencijata so mi dajala pogum. Lepa deklica nij več silila na sprehode; bila je vedno doma. V govorenju ji je tu pa tam ušlo iz ust banditovo ime, a kazala nij, da bi jej bilo neprijetno, ako se je govorilo o Luciji. Warren je bil vedno nemiren, da je bila sanjarska. A ko neki dan toži Lucija, da je v svojem delu počasen, potegne se Silverija živabno zanj. To je bilo za mojo iznajdbo dobro znamenje.

Ker sem imel vedno jako dosta posla, sem se le slučajno zdaj pa zdaj domislil na Diéga. Ostrmel sem torej, ko sem stal pred njim, došedši v ulico, v kateri je prebivala Silverija. Zavrt v plašč se je držal, kakor bi koga čakal.

— Jaz vem, da se vi ne potegujete nič kaj za mojo stvar, doktor, reče mi stopivši

— (Iz Tolmina) se „S.“ piše, da živi še sedaj tam dvojica, vdovec in vdova, ki sta bila po civilnem zakonu pod mérom Penčinom poročena. Tedaj vendar nij ta civilni zakon taka strašna pošast!

Razne vesti.

* (Dvoboj) je bil med knezom Metternichom, avstrijskim poslanikom v Parizu in grofom Montebello, baje za to ker je poslednji prvemu, ki je bil ob času zadnje vojske ubegnul, očital strahopetnost.

* (Kratek odgovor.) Nek francoski inženjer se je peljal zdaj enkrat na nemški ladiji. Ko ogleda mašino, reče kapetanu: „Vaša mašina je zelo slaba“. Ta mu odgovori: „Da gospod“. Inženjer potem: „Koliko časa jo pa mislite še imeti“. Kapetan: „Da počí“.

* (Visokega rodu tat) je gotovo nečak ruskega carja, veliki knez Nikolajevič, ki je zdaj zaprt zaradi tatvine. V zimski palači v Petrogradu je namreč uže več časa sam zmanjkovalo dragocenosti. Car pokliče policijskega prefekta k sebi, ter mu zažuga, da ako tatu ne dobo, je izpoden v Sibirijo. Prefekt obljubi carju, da mu dobode tatu preden preteče štirindvajset ur. Potem pokliče prefekt vse služabnike, jih zapre ter najostrejšje izprašuje; končno pa ne dobi med njimi tatu, a pač izve od njih, da je veliki knez tat. Denar, ki ga je Nikolajevič dobil za dijamante, je dajal neki lepi Amerikanki, v katero je bil za smrt zaljubljen in jo je hotel vzeti za ženo. Amerikanka je zdaj v Parizu, knez pa je v palači svojega strijca zaprt. Star je dvajset let.

* (Amerikanski časopisi.) Dežela v kateri največ časopisov izhaja je severna Amerika, — „zedinjene države“. Časopisov je čez 4000, izmed katerih jih izhaja 460 vsak dan. V Avstriji pride na 104 tisoč ljudij en časnik, v ameriškanih zedinjenih državah pak na komaj 7 tisoč ljudij. V 40 letih se je v Ameriki število časopisov za 370 procentov pomnožilo.

Tržna poročila.

Z Dunaja 16. maja. Niti cene niti živabnost sejma se nij spremenilo. Za pšenico se je od početka več terjalo, a ker nij bilo kupcev se je končno celo za 10 do 15 kr. cenejšje dobila. Prodali so je 25.000 colnih centov. Najlepša je bila po 8 gl. 30 kr., slabejša pak po 6 gl. 70 kr. Reži se nij veliko ponujalo, ker so je z Rusije in Galicije le malo pripeljali; cene so se to-

préd-me. A vi me slabo poznate, pokazati vam čem to ne daleč od tukaj.

— Ali morebiti nemam več pravice, hoditi po svojih potih? vprašam ga. Govori!

— Povem vam kratko, doktor, da se bode vse to končalo z morjenjem, in da pri tem tudi vi dobodete svoj delež.

Jaz sem potrpežljiv. Toda Diegov ironični glas mi nij bil po godi. Warrenu in Luciju sem vedno priporočal, naj se varujeta Diéga, toda ná-se nijsem mislil.

— Malovredni človek, rečem mu ter ga zagrabil za pest, ako hočeš dvoboj, vidim hvala bogu še toliko bistro, da ti zapodim kroglo ali meč skozi banditovska prsa. Ako misliš na umor, je bolje, da te jaz prehitim.

Tepež v sredi ulice mojemu sovražniku nij mogel biti po godi. Indijanci bi bili vsi na moji strani. Diégo me temno pogleda ter odide. Boga-mi, nijsem bil v prijetnem položju. Želel sem rešiti Silverijo, naj bi se imelo zgoditi kargod. Ta nagli prizor me je vzburlil. Žila mi še nij bila pravilno, ko sem se predstavil Silveriji.

(Dalje prihodnjič.)

rej trdno obdržale, in še pri nekaterih sor-
tah celo poskočile. Bila je po 5 gl. 5 kr.
do 5 gl. 50 kr. Ječmen je imel malo kup-
cev, pa tudi malo prodajalcev. Cene so bile
zelo različne. Bil je po 4 gl. 20 kr. do 4
70 kr. Koruza se je bolj po ceni prodajala,
dobivala se je po 4 gl. 90 kr. do 5 gl.
Oves se je tekom tedna za 5 do 10 kr.
podražil. Z moko spet nij bilo nič.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalescière du Barry

v Londonu.

Odkar je Nj. sv. papež po rabi izvrstne Reva-
lescière du Barry srečno zopet ozdravel in je mnogo
zdravnikov in bolnišnic njeni učinek pripoznalo, ne
bo nikdo več nad močjo te drage zdravilne hrane
dvomil in navedemo sledeče bolezni katere brez po-
rabe zdravila in brez stroškov odstrani: bolezni v
želodeci, v živcih, na prsah, pljučah, jetrah, na žlezah,
na slizni koži, v dušnjaku, v mehurju in na ledvici,
tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zap-
por, dristo, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico,
mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih,
medlico in bljevanje tudi ob času nosečnosti, scarno
silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico.
— Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so
se vsem zdravilam zoperstavljale:

Spričevalo št. 73.877.

Veliki Varadin, 28. februarja 1872.

Samo 2 dni sem užival Revalescière. To izvrst-
no zdravilo je pri meni, v mojem obupnem polo-
žaji čudeže storilo, zaradi česar te zdravilno sredstvo
smelo drugo razodetje za trpeče človečanstvo imenu-

jem. Izvrstna Revalescière me je od nevarnega ka-
tara na pljučah in v dušnjaku, od vrtoglavice in tiš-
tanja v prsah odrešila, katere so vsem lekom klju-
bovale. To čudežno zdravilo zasluži torej največjo
hvalo in se more trpečemu človečanstvu najboljšo
priporočiti.
Florijan Köllner,
c. k. vojaški upravnik v pokoji.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri
zdraščeni in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.
V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,
— Revalescière-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr.
in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu
in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.
50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta-
so 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.
— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed.
Mahr, v Gradcu bratje Oberazumeyr, v Sas-
braku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn-
bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru
F. Kolotnik & M. Morić, v Meranu J. P.
Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih le-
karjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-
najska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali
povzetjih.

Tujci.

21. maja.

Evropa: Hamme ž Trsta. — Zurinner Carl
z Dunaja.

Pri Slonu: Mayer iz Gradca. — Jenkner iz
Novogamesta. — Winstow iz Kopenhagen. — Wert-
heimer iz Bukovara. — Cohsuta iz Trsta. — Hribar
iz Zaloga. — Mikusch iz Bréžice. — Rus iz Litije.
— Mošic iz Wipave. — Kikel iz Velikoveca.

Pri Mallé: Satler z Dunaja. — Zdenko iz
Brna. — Polak z Dunaja. — Erker iz Cirknice. —
Edelstein iz Hamburga. — Burkhart z Dunaja. —
Tomšič, sodnijski svetovalec iz Gradca. — Paun-
gartner iz Gradca.

Štev. 205.

Natečaj.

V šolskem okraji **Koparske** okolice
so razpisane sledeče službe:

Učiteljske službe v šolski občini
III. vrste v Ospu, Boljuncu in Lonki.
Dohodke teh služeb naznanja deželna
šolska postava od 30. marca 1870.

Presileci naj svoje prošnje vložijo, previ-
dene z dokazom učiteljske sposobnosti in
dosedanjega službovanja, najdalje do **15.**
junija t. l. pri dotičnih krajnih šolskih
svetih. (124—3)

C. k. okrajni šolski svet v Kopru,
6. maja 1874.

pošilja na frankirana vprašanja*)
(5 kr. porto) profesor matematike
vitez **Orlice**, Berlin, Wil-
helmstrasse 125, svoj najnovejši

Gratis zapisnik dobitkov
za leto 1874

s pojasnili o svojih instrukcijah,
ki so znanstveno priznane in sploh
kot srečnosne znane.

*) Tako poprašanje je tem bolj
priporočiti, ker se je tudi v na-
šem listu več zahvalnih in pri-
znavalnih pisem objavilo, kakor
tudi za to, ker se loterija go-
tovo kmalu odpravi. O.
(128—1)

FRANCO.

Dunajska borza 22. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	69 gl.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	35	"
1860 drž. posojilo . . .	105	75	"
Akcije narodne banke . . .	980	—	"
Kreditne akcije . . .	223	50	"
London . . .	111	60	"
Napol. . .	8	92	"
C. k. cekini . . .	—	—	"
Srebro . . .	105	75	"

Anatherinova ustna voda

od dr. J. G. Poppa,

c. k. dvornega zobozdravnika na Dunaji,
mesto, Bognergasse št. 2.

v flaconih po 1 gl. 40 kr.

je najizvrstnejše sredstvo pri revmatičnih zob-
nih boleznih, pri vnetji, otokanji zobnega mesa,
odluši zobni kamen in zabrani narejanje no-
vega, utrdi rahle zobove, ker krepča zobno
meso; in ker snaži zobe in zobno meso vseh
škodljivih tvarin, daje ustam prijetno barvo
in odstrani hud duh iz njih že po kratkem
rabljenji.

Anatherinova zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega
zobozdravnika na Dunaji.

Ta preparat vzdržuje čistost dihanja in
služi tudi v to, da daje zobom najlepšo beloto,
in je varuje pokvarjenja ter krepí zobno meso.

Dr. J. G. Poppov

vegetabiličen zobni prah.

Snaži zobe tako, da, ako se vsak dan
rabi, se ne odstrani le navadno tako siten
zobni kamen, nego je tudi glazura na beloti
in nežnosti vedno večja.

Cena škatljice 63 kr. a. v.

Zaloga:

(7—3)

v Ljubljani pri Petričič in Pirker-ji
— Jos. Karinger-ji — A. Krisper-ji —
Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u
— E. Birschitz-u, lekarji; — v Kranji
pri L. Krisper-ji — Seb. Schaunig-u,
lekarji; — v Pilberg-u pri Herbst-u, le-
karji; — v Varaždinu pri Halter-ji, lekarji;
— v Rudolfovem pri Dr. Rizzoli-ji, lekarji
— Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed.
Bömches-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u,
lekarji; v Gorici pri Pontoni-ji, lekarji
— J. Keller-ji; — v Wartenberg-u pri F.
Gadler-ji; — v Vipavi pri Anton. Depe-
ris-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u
lekarji; — v Skofjiloki pri C. Fabiani-ji, le-
karji; — v Kočevji pri J. Braune-tu, lekarji;
— v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji
pri K. Mühlwenzel-ji, lekarji; — v Ra-
doljci pri Zalokar-jevi vdovi.

Odprtje nove prodajalnice.

Naznanjujem slavnemu občinstvu, da sem odprl novo

prodajalnico specerijskega blaga

v gosp. Heiman-ovi hiši štev. 234 na glavnem trgu,
kjer bodem svojim častitim obiskovalcem z dobrim in cenim blagom postregel.

Ob enem izrekam srčno zahvalo za mi do zdaj skazano zaupanje in
prosim, ist. meni tudi za naprej ohraniti.

S spoštovanjem

Anton Vičič,

(131—2)

na glavnem trgu, štev. 234 v Ljubljani.

„EVROPA“

Akcijsko društvo za zavarovanje na Dunaji.

P. n. gospodom ekonomom.

Opiraje se na zaupanje, ki se nam je skozi večletno obstanje našega
društva tako v mnogem številu izkazalo, jemljemo si gledé predstoječega
časa toče čast, povabljeni Vas k zavarovanju vseh vrst

poljskih sadežev, potem vinogradov in sadja proti toči

prav udvorljivo, pri čemur si dovoljujemo, opozorovati osobito na naše ku-
lantne pogoje in najcenejše premije (brez zavezanja naplačanja).

Pojasnila se radovoljno dajo in se ponudbe sprejemajo pri podpisani
filijali, kakor tudi pri vseh agenturah, ki so po večjih krajih.

Spoštovanjem

Filijala „Evrope“ v Gradcu
Leo Nagy.

(121—3)